

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2977/2019
03.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Весне Субић и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Војислав Станарчић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Звонко Марковић, адвокат из ..., ради поништаја уговора о купопродаји, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4918/18 од 20.11.2018. године, у седници одржаној 03.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4918/18 од 20.11.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4918/18 од 20.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 5278/17 од 07.02.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи уговор о купопродаји непокретности – стана у ..., ближе описаног у изреци пресуде, који је закључен 13.09.2011. године између тужиле преко пуномоћника ВВ из ... и ББ из ..., са пребивалиштем у ..., а који је оверен у Основном суду у Крагујевцу Ов бр.20388/11 од 13.09.2011. године, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженом на име трошкова парничног поступка плати 335.225,00 динара у року од 15 дана од пријема писменог отправака пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4918/18 од 20.11.2018. године, одбијене су као неосноване жалба тужиле АА и жалба пуномоћника тужиле, адвоката Војислава Станарчића, па је потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 5278/17 од 07.02.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила посебну ревизију у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној ради разматрања правног питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 455/14), Врховни касациони суд налази да нема разлога за одлучивање о ревизији тужиље.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље прописани чланом 404. став 1. ЗПП. Предмет спора у овој парници је захтев за поништај уговора о купопродаји непокретности – стана у ..., због прекомерног оштећења. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, што није разлог за изјављивање посебне ревизије, а осим тога у овој парници нема разлога да Врховни касациони суд одлучује о ревизији као изузетно дозвољеној ради разматрања правног питања у интересу равноправности грађана. Такође, тужилца уз ревизију није доставила правноснажне пресуде судова са територије Републике Србије којима је у идентичној или сличној чињеничној и правној ситуацији донета другачија одлука, што би било од утицаја на одлучивање о ревизији ради уједначавања судске таксе. Такође се указује да посебна ревизија може да се изјави само због погрешне примене материјалног права, а не и због битних повреда одредаба парничног поступка.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 03.09.2012. године са захтевом за поништај уговора о купопродаји непокретности, а вредност предмета спора која је одређена у тужби је 2.730.500,00 динара, што је динарска противвредност од 23.055,81 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (1 евро = 118,43 динара).

Како је побијани део правноснажне пресуде испод динарске противвредности од 40.000 евра, што је законски цензус за изјављивање ревизије у смислу члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија тужиље није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић